

PHÁP HỘ BỆNH HAY PHÉP LẠ

Ngày Chúa Nhật 22 tháng 10 năm 2006, tôi và các cô BiBi, Hương, Huyền tháp tùng Đức Thầy đi hộ bệnh. Đến nơi khoảng hơn 4 giờ chiều. Đó là một tòa nhà cao tầng sang trọng thuộc Trung Tâm Điện Ảnh của Mỹ.

Trước mặt và bên hông khu nhà là bờ biển. Nơi tiền sảnh có bảo vệ và nhân viên phục vụ tiếp tân túc trực. Xe vừa đến là có người đến mở cửa xe và lái xe đưa vào chỗ đậu cho mình. Nhân viên tiếp tân hỏi và thông báo cho chủ căn hộ biết có khách tới rồi mới cho khách vào. Đường đi đến thang máy hai bên trang trí rất đẹp và thanh nhã. Có nhiều thang máy rất rộng có thể đi một lúc cả chục người, loại thang máy tối tân chạy nhanh và êm.

Bước vào cửa căn hộ là phòng khách rộng hiện diện khá đông bệnh nhân đang chờ. Họ chấp tay xá chào Đức Thầy và chúng tôi rất nghiêm trang. Người bệnh đủ mọi giới đều là người Mỹ, Isreal, Trung Đông....

Do chiều tối hôm qua Đức Thầy đã đến đây hộ bệnh nhưng bệnh nhân quá đông, Đức Thầy hẹn hôm nay hộ tiếp nên bệnh nhân người nào cũng chuẩn bị sẵn cho mình một ly nước lạnh hoặc một bình nước lọc, có người mang đến 4 bình loại 1,5 lít.

An tọa xong là Đức Thầy bắt đầu hộ bệnh. Người đầu tiên là một bà khoảng trên 50 tuổi,

Đức Thầy nghe bệnh nhân kể về bệnh của mình xong là đặt tay lên mũi bệnh nhân trong khoảng 1 phút và đặt tay lên đầu bệnh nhân xong Đức Thầy xá chào, việc hộ bệnh cho bệnh nhân này đã xong một cách nhanh chóng.

Người bệnh vừa rời khỏi ghế là tiện tay bóc một trái cam trên đĩa trái cây đặt trước mặt Đức Thầy đưa lên mũi người kể đó bà ta lại bưng hộp bánh ngọt bên cạnh đĩa trái cây lên mũi người tiếp. Người xong, bà ấy la lên bằng tiếng Anh: "MIRACLE! MIRACLE!" có nghĩa là "Phép Lạ! Phép Lạ.!" Sau đó bà đi khắp phòng kể cho mọi người biết là bà đã bị bệnh mất khả năng khứu giác (không người được mùi) đã 9 năm rồi từng đi chữa trị với hơn 200 Bác Sĩ ở Mỹ mà vẫn không khỏi bệnh.

Bây giờ Đức Thầy chỉ đặt tay lên mũi bà một cái là bà hết bệnh liền, bà đã ngửi được mùi cam và mùi bánh ngọt lúc nãy, thật là kỳ diệu quả đúng là phép lạ. Cả phòng bỗng trở nên im lặng, ai cũng giữ thái độ trang nghiêm và chú tâm quan sát Đức Thầy đang hộ bệnh cho những bệnh nhân kế tiếp. Có một cô gái trẻ bị bệnh nghẹt mũi khó thở cũng được khỏi bệnh trong vòng vài phút và Đức Thầy bảo cô Hương chỉ cho cô này phép hít thở. Nhiều người khác cũng xin được chỉ dạy phép thở và cô Hương được chủ nhà hướng dẫn đưa tất cả các vị này sang một phòng khác để cô chỉ dẫn cho họ.

Trong khi Đức Thầy hộ bệnh và chú nguyện nước cho bệnh nhân, tôi và cô BiBi đều có cảm giác một luồng điện lực rất mạnh bao trùm cả phòng. Bộ đầu của tôi bị rút và xoáy mạnh còn cô Bi thì bị say điện. Dường như tất cả bệnh nhân cũng đều có cảm giác về điện lực này nên họ tỏ ra rất tin tưởng, nghiêm trang, kính cẩn. Họ nói chuyện với nhau một cách nhỏ nhẹ hoặc ra dấu với nhau chớ không dám nói lớn tiếng.

Tất cả bệnh nhân sau khi được hộ bệnh đều cảm thấy có kết quả tốt ngay.

Trong số bệnh nhân có một phụ nữ người Mỹ khoảng 40 bị bướu ung thư trong vùng bụng, mấy tháng trước có xin Đức Thầy hộ bệnh. Đức Thầy chỉ điếm cho bà này có 1 lần rồi bảo bà hôm sau đi kiểm tra lại. Bà nghe lời đi kiểm tra lại thì phát hiện bướu đã thu nhỏ lại từ 9 phân đường kính xuống còn 6 phân. Bà ấy vui mừng vô cùng nhưng không xin điếm tiếp vì tưởng chỉ được điếm một lần thôi. Bây giờ bà mới biết ra là cần phải được Đức Thầy điếm tiếp thêm nữa, do đó, hôm nay bà cũng có mặt xin hộ bệnh và là người mang nhiều bình nước nhứt. Trông bà rất khỏe và vui vẻ không ai biết là bà đang mang chứng bệnh hiểm nghèo, điều đó chứng tỏ là bệnh bà đã giảm rất nhiều rồi vậy.

Cuộc hộ bệnh chấm dứt, Đức Thầy hẹn tuần sau sẽ trở lại giúp họ lần nữa và sẽ chỉ cho họ ngồi Thiền theo sự cầu xin của họ. Khi Đức Thầy và đoàn ra về tất cả đều cung kính chào tay xá chào và nói lời cảm tạ.

Trên đường về cả đoàn đều cảm thấy hứng khởi trước kết quả cuộc hộ bệnh ngày hôm nay.

**Từ Tri Nguyên lược ghi
11-2006**

Bệnh nhân người Mỹ (ngồi) là người mà Đức Thầy và phái đoàn gặp trong thang máy vào tháng 7 năm 2006 tại Santa Monica, 1 nơi cách ĐHLĐ hơn 100km. Đức Thầy đã dặn mọi người hãy nhớ kỹ người này vì “bà sẽ tìm mình”. Quả vậy, 2 tuần sau, bà đã tìm đến ĐHLĐ để xin hộ bệnh. Chỉ 1 lần điếm bệnh, khối ung thư đã rút từ 9cm còn 6cm. Ngày nay bà đã thọ pháp tu học với VVQN.